

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

19. november 2013,

seoses ettepanekuga, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto üleviimise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta

(CON/2013/77)

(2014/C 51/02)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

24. septembril 2013 sai Euroopa Keskpank (EKP) nõukogult taotluse esitada aramus seoses ettepanekuga, mis käsitleb direktiivi maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto üleviimise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta ⁽¹⁾ (edaspidi „direktiivi ettepanek“).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, sest teatavad direktiivi ettepanekuga ette nähtud sätted mõjutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) ülesandeid edendada maksesüsteemide tõrgeteta toimimist ning osutada kaasabi rahandussüsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta teostamisele, millele osutab lepingu artikli 127 lõike 2 neljas taane ja artikli 127 lõige 5. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpannga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

1. Direktiivi ettepaneku eesmärk ja sisu

Ettepanud direktiiviga luuakse ühtne ELi raamistik maksekontole juurdepääsuga ja maksekonto kasutamise seotud tarbijaõiguste kaitsmiseks. Kõnealune raamistik hõlmab eeskirju järgmise kohta: a) tarbijatelt seoses ELis hoitavate maksekontodega nõutavate tasude läbipaistvus ja võrreldavus ⁽²⁾; b) makseteenuse pakkujate osutatavate maksekontode üleviimise teenused tarbijatele ⁽³⁾; c) liidus seaduslikult elavate tarbijate õigus sõltumata kodakondsusest või elukohaliikmesriigist avada ja kasutada liidus põhimaksekontot ⁽⁴⁾; d) seonduvad küsimused, näiteks pädevate asutuste määramine ja kohustused ning makseteenuse pakkujatele määratavad karistused kohustuste täitmata jätmise korral ⁽⁵⁾.

2. Üldised märkused

EKP toetab kindlalt direktiivi ettepanekut. Varem on EKP toetanud konkreetsete nõuete kehtestamist finantstehingute läbipaistvuse osas, mille puhul oli ette nähtud tõhus süsteem nende nõuete täitmise jälgimiseks, et hõlbustada eri toodete ja teenuste võrdlust ning seeläbi suurendada konkurentsi finantsvaldkonnas ⁽⁶⁾. EKP

⁽¹⁾ COM(2013) 266 final.

⁽²⁾ Vt direktiivi ettepaneku II peatükk.

⁽³⁾ Vt direktiivi ettepaneku III peatükk.

⁽⁴⁾ Vt direktiivi ettepaneku IV peatükk.

⁽⁵⁾ Vt direktiivi ettepaneku V ja VI peatükk.

⁽⁶⁾ Vt arvamuse CON/2007/29 punkt 2.4, arvamuse CON/2012/103 punkt 1.1 ja arvamuse CON/2012/10 üldiste märkuste punkt 3. Kõik EKP arvamused on avaldatud EKP veebisaidil <http://www.ecb.europa.eu>

on kaasa aidanud ka teatavate standardite kindlaksmääramisel, et hõlbustada piiriüleste maksete teostamist⁽¹⁾. Lõpetuseks võib märkida, et direktiivi ettepanek peaks tagama tarbijatele hõlpsama juurdepääsu maksekontodele ning toetama ELi-üleste euromaksete piirkonna loomist, mida EKP on eesmärgina järjepidevalt toetanud⁽²⁾.

3. Erimärkused

3.1. Määratletud mõisted

Direktiivi ettepanekus määratletud mõisteid⁽³⁾ tuleks ühtlustada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2007/64/EÜ, edaspidi „makseteenuste direktiiv”) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 260/2012⁽⁴⁾ (edaspidi „SEPA määrus”), välja arvatud juhul, kui nendes õigusaktides sätestatud mõistete määratlustest kõrvalekaldumiseks on objektiivsed põhjused. See kehtib eeskätt terminite „püsiv andmekandja” ja „otsekorraldus” määratluste puhul. Kehtivatel liidu õigusaktidel põhineva standarditud terminoloogia kasutamine makseteenuste puhul tagab suurema ühtluse ning hõlbustab liidu õigusaktide mõistmist. Selguse ja ühtluse huvides tundub samuti olevat mõistlik määratleda mõistet „üleviimine” üksnes seoses ettepanud direktiivi artiklis 10 kirjeldatud teenustega⁽⁵⁾.

3.2. Loetelu hõlmatud teenustest ja asutuste volitustest seoses teabe nõudmisega

Direktiiviga hõlmatud põhimakseteenuste loetelu peaks koosnema makseteenustest, mis moodustavad 80 % kõige tüüpilisematest makseteenustest, mille suhtes kohaldatakse tasu riigi tasandil. Kaugemale ulatuvad tingimused, mille alusel võib sellesse loetellu lisada kindla arvu teenuseid, võivad aga osutada ülemäärasteks. Peale selle tuleks täpsustada, et pädevad asutused võivad kõige tüüpilisemate makseteenuste loetelu koostamiseks nõuda makseteenuse pakkujatelt teavet maksekontodega seotud eri teenuste kasumlikkuse kohta⁽⁶⁾. Sel otstarbel tuleb võib-olla kehtestada konkreetset aruandluskohustused, millega tuleks samas tagada, et makseteenuse pakkujatel on õigus kaitsta konkurentide eest oma ärisaladusi⁽⁷⁾.

3.3. Põhimaksekonto avamise õigus – konto valuuataga seotud piirang

Direktiivi ettepanekuga nähakse liidus seaduslikult elavatele tarbijatele ette õigus avada ja kasutada põhimaksekontot mis tahes liikmesriigis⁽⁸⁾. Selle artikli 15 sõnastust võib aga mõista nii, et makseteenuse pakkujatelt võidakse taotluse korral nõuda ükskõik millise liikmesriigi vääringus noteeritud põhimaksekonto avamist. Kuna sellise laiahaardelise nõude rakendamine ei pruugi end majanduslikult ära tasuda, piisab sellest, kui piirata kõnealust maksekonto avamise ja kasutamise õigust makseteenuse pakkuja asukohariigi vääringus maksekontodega⁽⁹⁾.

3.4. Piiriülene koostöö

Liikmesriigi pädevatele asutustele ette nähtud kohustust teha omavahel koostööd, et tagada direktiivi ettepaneku tõhus järgimine,⁽¹⁰⁾ tuleks laiendada, et lisada eri liikmesriikide pädevate asutuste kohustus teha piiriülest koostööd. Selle eesmärk on tagada, et liikmesriikide rakendusmeetmed ja tavad ei lahkneks sellisel määral, mis seab ohtu direktiivi ettepaneku eesmärgi ühtlustada õigusakte ja meetmeid, et kujundada maksekontoteenuste puhul liidus välja ühtne turg⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Vt arvamuse CON/2001/34 punkt 11.

⁽²⁾ Vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv makseteenuste kohta siseturul (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

⁽³⁾ Vt direktiivi ettepaneku artikkel 2.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

⁽⁵⁾ Vt muudatusettepanekud 1–3. Vt ka arvamuse CON/2013/32 punkt 3.3.

⁽⁶⁾ Vt direktiivi ettepaneku artikli 3 lõike 2 punktid 4 ja 5.

⁽⁷⁾ Vt muudatusettepanek 4.

⁽⁸⁾ Vt direktiivi ettepaneku artikkel 15.

⁽⁹⁾ Vt muudatusettepanek 5.

⁽¹⁰⁾ Vt direktiivi ettepaneku artikli 20 lõige 2.

⁽¹¹⁾ Vt muudatusettepanek 6.

Teksti redaktsiooni ettepanekud, kui EKP on soovitanud direktiivi ettepanekut muuta, on esitatud lisas koos selgitustega.

Frankfurt Maini ääres, 19. november 2013

EKP president

Mario DRAGHI

LISA

Muudatusettepanekud

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
----------------------------------	--

Muudatus 1

Artikli 2 lõige 1

„(l) „püsiv andmekandja” – vahend, mis võimaldab tarbijal või makseteenuse pakkujal säilitada isiklikult talle suunatud teavet nii, et sellele on teabe eesmärgiga vastavuses oleva aja jooksul võimalik hilisemaks kasutamiseks ligi pääseda, ja mis võimaldab säilitatud teavet muutmata kujul taasesitada;”	„(l) „püsiv andmekandja” – vahend, mis võimaldab tarbijal või makseteenuse pakkujal säilitada isiklikult talle suunatud teavet nii, et sellele on teabe eesmärgiga vastavuses oleva aja jooksul võimalik hilisemaks kasutamiseks ligi pääseda, ja mis võimaldab säilitatud teavet muutmata kujul taasesitada;”
--	--

Selgitus

Seda määratlust tuleks ühtlustada makseteenuste direktiivi artikli 4 lõikes 25 esitatud määratlusega, milles ei viidata makseteenuse pakkujale. Kõnealuse määratluse järgi viitab „püsiv andmekandja” üksnes makseteenuse kasutajale, st praegusel juhul tarbijale kättesaadavatele makseviisidele.

Muudatus 2

Artikli 2 lõige m

„(m) „üleviimine” – tarbija taotlusel teabe edastamine ühelt makseteenuse pakkujalt teisele kõigi või mõningate krediidikorralduste püsikorralduste, korduvate otsekorralduste ja korduvate sissetulevate krediidikorralduste kohta, mis tehakse maksekontol, koos positiivse kontojäägi ülekandmisega ühelt maksekontolt teisele või varasema konto sulgemisega või ilma selleta;”	„(m) „üleviimine” – käesoleva direktiivi artikli 10 alusel osutatav teenus tarbija taotlusel teabe edastamine ühelt makseteenuse pakkujalt teisele kõigi või mõningate krediidikorralduste püsikorralduste, korduvate otsekorralduste ja korduvate sissetulevate krediidikorralduste kohta, mis tehakse maksekontol, koos positiivse kontojäägi ülekandmisega ühelt maksekontolt teisele või varasema konto sulgemisega või ilma selleta;”
---	---

Selgitus

Mõiste „üleviimine” ettepanud määratlus vihjab sellele, et maksekonto ise paigutatakse ümber, mis ei oleks õige. Kui see määratlus on vajalik, peaks see hõlmama üksnes viidet artiklile 10, mitte lühendatud määratlust.

Muudatus 3

Artikli 2 lõige n

„(n) „otsekorraldus” – makseteenus, mille eesmärk on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja maksja nõusolekul;”	„(n) „otsekorraldus” – riigisisene või piiriülene makseteenus, mille eesmärk on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja maksja nõusoleku alusel ;”
--	--

Selgitus

Seda mõistet tuleks ühtlustada makseteenuste direktiivis ja SEPA määruses esitatud määratlustega mõiste „otsekorraldus” kohta, mille järgi hõlmab selline maksekokkuleppe vorm kas riigisisest või piiriülest makseteenust maksja maksekonto debiteerimiseks.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Muudatus 4

Artikkel 3

„Artikkel 3

Selliste kõige tüüpilisemate makseteenuste loetelu, mille suhtes kohaldatakse tasu siseriiklikul tasandil ja standardset terminoloogiat

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 20 osutatud pädevad asutused määravad kindlaks esialgse loetelu vähemalt 20 makseteenustest, mis moodustavad 80% kõige tüüpilisematest makseteenustest, mille suhtes kohaldatakse tasu siseriiklikul tasandil. Loetelus esitatakse mõisted ja määratlused iga kindlaks määratud teenuse kohta.

[...]

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile lõikes 1 osutatud esialgse loetelu kuue kuu jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest.

4. Komisjonile antakse volitused võtta vastavalt artiklile 24 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata lõike 3 kohaselt esitatud esialgse loetelu alusel kindlaks ELi standarditud terminoloogia nende makseteenuste puhul, mis on tüüpilised vähemalt enamikus liikmesriikides. ELi standarditud terminoloogia hõlmab tüüpiliste teenuste ühtseid mõisteid ja määratlusi. ELi standarditud terminoloogia hõlmab tüüpiliste teenuste ühtseid mõisteid ja määratlusi.

5. Pärast lõikes 4 osutatud delegeeritud õigusaktide avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* võtab iga liikmesriik lõike 4 kohaselt vastu võetud ELi standarditud terminoloogia viivitamata üle lõikes 1 osutatud esialgsesse loetellu ja avaldab kõnealuse loetelu.”

„Artikkel 3

Selliste kõige tüüpilisemate makseteenuste loetelu, mille suhtes kohaldatakse tasu siseriiklikul tasandil ja standardset terminoloogiat

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 20 osutatud pädevad asutused määravad kindlaks esialgse loetelu ~~vähemalt 20~~ makseteenustest, mis moodustavad 80% kõige tüüpilisematest makseteenustest, mille suhtes kohaldatakse tasu siseriiklikul tasandil. Loetelus esitatakse mõisted ja määratlused iga kindlaks määratud teenuse kohta.

[...]

3. **Pädevatel asutustel on õigus nõuda makseteenuse osutajatelt teavet, mis on vajalik lõike 2 punktides 1–5 osutatud näitajate kindlaksmääramiseks. Seejuures tagavad pädevad asutused konfidentsiaalse äriteabe kaitse.**

3.4. Liikmesriigid esitavad komisjonile lõikes 1 osutatud esialgse loetelu kuue kuu jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest.

45. Komisjonile antakse volitused võtta vastavalt artiklile 24 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata lõike ~~3~~ 4 kohaselt esitatud esialgse loetelu alusel kindlaks ELi standarditud terminoloogia nende makseteenuste puhul, mis on tüüpilised vähemalt enamikus liikmesriikides. ELi standarditud terminoloogia hõlmab tüüpiliste teenuste ühtseid mõisteid ja määratlusi.

56. Pärast lõikes 4 5 osutatud delegeeritud õigusaktide avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* võtab iga liikmesriik lõike 4 5 kohaselt vastu võetud ELi standarditud terminoloogia viivitamata üle lõikes 1 osutatud esialgsesse loetellu ja avaldab kõnealuse loetelu.”

Selgitus

Täpsustada tuleks, millisel viisil võivad pädevad asutused koguda kõige tüüpilisemate makseteenuste loetelu koostamise seisukohalt asjakohast teavet, eeskätt seoses artikli 3 lõike 2 punktides 4 ja 5 kirjeldatud näitajatega. Kuna selliste andmete teatavate kategooriate alla kuulub peamiselt konfidentsiaalne äriteave, tuleb makseteenuse pakkujatele tagada sobivad kaitsemeetmed.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 5**

Artikli 15 lõige 1

„1. Liikmesriigid tagavad, et vähemalt üks tema territooriumil asuv makseteenuse pakkuja pakub tarbijatele põhimaksekontot. Liikmesriigid tagavad, et põhimaksekontot ei paku mitte ainult sellised makseteenuse pakkujad, kes pakuvad kontot üksnes internetipanganduse rakenduste kaudu.”

„1. Liikmesriigid tagavad, et vähemalt üks tema territooriumil asuv makseteenuse pakkuja pakub tarbijatele põhimaksekontot **asjaomase liikmesriigi vääringus**. Liikmesriigid tagavad, et põhimaksekontot ei paku mitte ainult sellised makseteenuse pakkujad, kes pakuvad kontot üksnes internetipanganduse rakenduste kaudu.”

Selgitus

Kui makseteenuse pakkujalt nõutakse, et nad peavad taotluse alusel avama maksekonto mis tahes liikmesriigi vääringus, ei oleks see neile majanduslikus mõttes tasuv. Piisab sellest, kui kõnealune juurdepääsuõigus hõlmab põhimaksekonto avamise ja kasutamise õigust makseteenuse pakkuja asukohariigi vääringus.

Muudatus 6

Artikli 20 lõige 2

„2. Lõikes 1 osutatud asutustel on kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud volitused. Kui käesoleva direktiivi tõhusa järgimise tagamiseks ja seireks on määratud mitu pädevat asutust, tagavad liikmesriigid nende asutuste tiheda koostöö, et asutused saaksid oma ülesandeid tõhusalt täita.”

„2. Lõikes 1 osutatud asutustel on kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud volitused. Kui käesoleva direktiivi tõhusa järgimise tagamiseks ja seireks on määratud mitu pädevat asutust, tagavad liikmesriigid nende asutuste tiheda koostöö, et asutused saaksid oma ülesandeid tõhusalt täita. **Pädevad asutused teevad üksteisega koostööd kooskõlas direktiivi 2007/64/EÜ artikliga 24.**”

Selgitus

Võttes arvesse direktiivi ettepaneku eesmärki tugevdada siseturgu, tuleks liikmesriikide pädevatele asutustele ette näha ka kohustus teha ELis piiriülesel tasandil koostööd, nagu on praegu sätestatud makseteenuste direktiivis, et vähendada ebahühtlust ettepanekud direktiivi liikmesriikide õigusaktidesse ülevõtmisel.

(1) Rõhutatud kiri osutab EKP ettepanekule lisada uus tekst. Läbi kriipsutatud kiri osutab EKP väljajätmisettepanekule.